

Till Utbildningsdepartementet

Ert Dnr: U2026/00068

Betänkandet Rektor i fokus – förutsättningar för ett pedagogiskt ledarskap (SOU 2026:4)

Sammanfattning

Stockholms stad ställer sig positivt till att olika åtgärder utreds och föreslås för att minska rektorers administrativa arbetsbelastning och andra uppgifter som tar tid från det pedagogiska ledarskapet. Det är viktigt att rektorer ges förutsättningar att bedriva ett pedagogiskt ledarskap. Sammantaget tillstyrker Stockholms stad flertalet av utredningens förslag, däribland att Statens skolverk ska ges i uppdrag att ge huvudmännen stöd i arbetet med att säkra rektorsförsörjningen och i att hantera rektorsomsättningen, nya behörighetskrav för rektorer och att befattningsutbildningen för rektorer ska genomföras med godkänt resultat.

Stockholms stad välkomnar en gemensam definition av pedagogiskt ledarskap men anser att den definition som presenteras i förslaget inte är tillräckligt tydlig för att det ska stå klart för huvudman och rektor vad som inryms i det pedagogiska ledarskapet och vad som inte gör det.

Stockholms stad avstyrker förslaget att rektor ska ha mandat att besluta om ledningsstöd i den inre organisationen, detta då det inte är tillräckligt klarlagt hur det skulle påverka det kommunala självstyret eller att förslaget skulle få avsedd effekt. Förslaget skulle riskera att innebära att stadens grund- och gymnasieskolerektorer blir personalansvarig för upp mot 200 medarbetare, vilket skulle försämra förutsättningar för rektor att bedriva ett pedagogiskt ledarskap.

Staden ställer sig vidare positiv till att en särskild utbildning inom ramen för det nationella professionsprogrammet tas fram specifikt för biträdande rektor eller annan personal med ledningsuppgifter. Däremot är Stockholms stad av uppfattningen att detta inte bör begränsa biträdande rektorers möjlighet att delta på den statliga befattningsutbildningen för rektorer.

Staden konstaterar att flera av förslagen sannolikt kommer få stora konsekvenser för ledningsorganisationen gällande stadens förskolor. Detta på grund av att förskolerektorerna i de flesta

stadsdelsförvaltningar kan liknas vid områdeschefer med ansvar för flera biträdande rektorer och många förskoleenheter.

Avslutningsvis vill Stockholms stad lyfta att det är avgörande att rektorer får tid och resurser för att kunna fokusera på det pedagogiska ledarskapet. Det kräver i sin tur att regeringen ökar resurserna till skolan, de senaste åren har däremot det statliga stödet till välfärden och skolan i Stockholms stad minskat.

Ställningstaganden

7.1 Utredningens förslag

7.1.1 Rektorns pedagogiska ledarskap ska definieras i skollagen

Stockholms stad tillstyrker förslaget att en definition av pedagogiskt ledarskap ska tas fram. Stockholms stad är dock av uppfattningen att föreslagen definition är otillräcklig och behöver formuleras om.

I utredningen framgår att det finns en stor variation hur begreppet pedagogiskt ledarskap används i styrdokument, policy, forskning och praktik. Utredningen framhåller att ”en välgrundad definition kan därför bidra till att tydliggöra ansvaret i styrkedjan, stödja rektorer i deras uppdrag och ge huvudmän, skolmyndigheter och andra aktörer en gemensam utgångspunkt för samtal om kvaliteten i det pedagogiska ledarskapet och om hur ledarskapet kan möjliggöras.”. I utredningen föreslås definitionen ”ledarskap som rektorn utövar i nära och direkt relation till undervisningen, med särskilt fokus på de processer som stärker kvalitet och utveckling, samt genom att, i syfte att främja dessa processer, sätta organisatoriska ramar, fördela resurser och skapa förutsättningar för medarbetarnas professionella lärande.” (s. 221-222, SOU 2026:4).

Stockholms stad ställer sig positivt till att det införs en definition av pedagogiskt ledarskap i skollagen. Det är avgörande med en klar och gemensam definition för att tydliggöra ansvar och kunna arbeta med kvalitet såsom utredningen beskriver. Det är också avgörande för att de förslag som presenteras i utredningen ska få den effekt som avses, nämligen att stärka rektorernas pedagogiska ledarskap, förbättra rektorernas förutsättningar att genomföra sitt uppdrag och minska omsättningen av rektorer. För att huvudmannen ska kunna uppfylla de ökade kraven enligt utredningens förslag kring att säkerställa att ansvarsområdet för rektor inte är mer omfattande än att rektorn kan utöva det pedagogiska ledarskapet (se förslag 7.1.2) och säkerställa förutsättningarna för det pedagogiska ledarskapet (se förslag 7.1.3) måste definitionen var tydlig för huvudmannen. Om utredningens förslag skulle träda i kraft blir definitionen ett sätt att identifiera huvudmannens skyldigheter men också till viss del

begränsa huvudmannens arbetsledningsrätt och förutsättningar att organisera verksamheten. En i lag fastställd definition som inte är tydlig riskerar att vara verkningslös i praktiken, skapa tolkningsutrymme för olika huvudmän att göra en egen bedömning av innebörden, och således sina skyldigheter, samt skapa otydlig förväntansbild för rektorer kring vilken stöd de kan förvänta sig.

Stockholms stad anser att den definition som presenteras i förslaget inte är tillräckligt tydlig för att det ska stå klart för huvudman och rektor vad som inryms i det pedagogiska ledarskapet och vad som inte gör det.

7.1.2 Rektorns ansvarsområde får inte vara mer omfattande än att rektorn kan utöva det pedagogiska ledarskapet

Stockholms stad tillstyrker förslaget.

Stockholms stad instämmer i att rektors ansvarsområde inte får vara mer omfattande än att rektor kan utöva det pedagogiska ledarskapet. Staden vill dock särskilt lyfta utredningens slutsats att det är olämpligt att reglera hur många medarbetare eller antal enheter en rektor får ansvara för. Stockholms stad instämmer i att komplexiteten och omfattningen av rektorsuppdraget påverkas av fler faktorer än antal medarbetare såsom exempelvis socioekonomiska förutsättningar, barn- och elevantal, behov av särskilt stöd samt geografiskt avstånd mellan förskole- eller skolenheter.

Det måste finnas utrymme för respektive huvudman att göra en bedömning av komplexiteten och omfattningen i rektorsuppdraget inom organisationen och utifrån organisatoriska förutsättningar på enheten. Exempelvis kan större verksamheter i vissa fall ha bättre organisatoriska förutsättningar att ha stödfunktioner som kan frigöra tid för rektor att bedriva det pedagogiska ledarskapet.

Utredningen gör dock bedömningen att skolor och förskolor med ”storrektorer” som fungerar som områdeschefer inte är förenligt med utredningens förslag till definition av pedagogiskt ledarskap. Samtidigt framgår det i utredningen att ändringen som föreslås inte ska tolkas som att en rektor inte kan ansvara för mer en skolenhet, men att huvudmannen behöver säkerställa att ansvarsområdet blir rimligt i relation till rektors möjligheter att utöva det pedagogiska ledarskapet (s.224, 229, SOU 2026:4).

7.1.3 Rektorn ska ges förutsättningar för det pedagogiska ledarskapet

Stockholms stad tillstyrker förslaget.

Stockholms stad instämmer i att rektor ska ges förutsättningar för det pedagogiska ledarskapet och att det regleras i skollagen.

Stockholms stad vill igen belysa vikten av att varje huvudman själv ska kunna bedöma och besluta om hur aktuellt stöd ska utformas utifrån lokala och individuella förutsättningar och komplexitet i uppdraget.

7.1.4 Rektorn ska ha mandat att besluta om ledningsstöd i den inre organisationen

Stockholms stad avstyrker förslaget.

Stockholms stad är positiva till att olika åtgärder utreds och föreslås för att minska rektorers administrativa arbetsbelastning och andra uppgifter som tar tid från det pedagogiska ledarskapet. Staden instämmer också i att rektor ska ha inflytande över hur skolans ledningsstöd ska se ut, något som redan idag regleras i 2 kap. 10 § skollagen.

Stockholms stad bedömer dock att föreslagen reglering inte skulle få önskad effekt i enlighet med intentionerna ovan. Stockholms stad anser att lagförslaget skulle få stora konsekvenser för det kommunala självstyret och att delar av förslaget är otillräckligt och även att analysen av frågan i vissa avseenden är otillräcklig. Nedan redogörs för skälen till detta ställningstagande.

Rektor har idag möjlighet delegera uppgifter som omfattas av 2 kap 10 § skollagen till exempelvis biträdande rektor enligt de kriterier som anges i aktuell paragraf. Enligt kommunallagen finns idag endast möjlighet att ge förvaltningschef rätt till vidaredelegation, se 7 kap. 6 § kommunallagen. Det finns inte möjlighet för andra anställda att vidaredelegera beslutanderätt, dvs när en person har fått en delegation så kan den personen i sin tur inte delegera vidare.

Konsekvenserna av lagförslaget skulle bli att rektor ensidigt kommer kunna fatta beslut om att anställda biträdande rektorer eller andra ledningsfunktioner och besluta om vilka uppgifter som ska ankomma aktuell befattning. En frågeställning som utredningen inte ger svar på är hur föreslagen bestämmelse skulle förhålla sig till bestämmelserna om delegation i kommunallagen. Biträdande rektor eller andra ledningsfunktioner är fortsatt anställd av kommunen och kommunallagen innehåller regler för delegation av ansvar och beslut till anställd. Utredningen redogör inte för hur kommunallagens bestämmelser ska tillämpas i förhållande till den nya bestämmelsen och att den nya bestämmelsen inte i sin ordalydelse innebär någon begränsning av kommunallagen. Om kommunallagens möjligheter att delegera uppgifter till anställd föreslås begränsas bör detta komma till uttryck genom lag.

Om lagförslaget ska tolkas som att delegationsmöjligheterna enligt kommunallagen ska begränsas kommer detta att få stora konsekvenser för det kommunala självstyret. Kommuner kommer då inte kunna delegera uppgifter till en kategori av kommunens medarbetare, och i längden då inte ha mandat att fördela om ansvar och uppgifter mellan chefsled i organisationen. Detta även om syftet är att avlasta rektor. Ett resultat av detta skulle kunna bli att fler uppgifter, som idag är delegerat till biträdande rektor, istället skulle kunna ankomma rektor som i sin tur, på grund av bestämmelserna i kommunallagen, inte kommer kunna delegerat detta vidare. Det kan exempelvis röra sig om budgetuppdrag från nämnd. Vidare som framgår i utredningen regleras inte personalansvar av bestämmelser i skollagen utan är ansvar delegerat från huvudmannen (s. 231, SOU 2026:4).

Att personalansvar med den föreslagna lagändringen inte skulle kunna delegeras av huvudmannen till exempelvis biträdande rektor eller annan ledningsfunktion hos rektor skulle medföra konsekvenser. I Stockholms stad skulle det innebära att personalansvaret för alla medarbetare på en förskola eller skola skulle hamna på rektor. För Stockholm stads kommunala grund- och gymnasieskolor så skulle det innebära att förvaltningens rektorer skulle bli ansvarig chef för i genomsnitt 100 medarbetare och i några fall upp mot närmare 200 medarbetare. Detta anser Stockholms stad inte är lämpligt då, vilket också konstateras på flera ställen i utredningen, för många direktrapporterande medarbetare skulle påverka och försämra förutsättningarna för rektor att bedriva ett pedagogiskt ledarskap. Stockholms stads grund- och gymnasieskolor har idag personalansvaret fördelat mellan flera ledningsfunktioner på en skola, såsom rektor, biträdande rektor, administrativ chef och i vissa fall en kökschef.

Aktuellt förslag bör också beaktas i förhållande till utredningens förslag kapitel 7.1.5 där ändring av skollagens föreslås så att det framgår att rektorn inte får delegera det pedagogiska ledarskapet i sin helhet. Dessutom föreslås paragrafens första stycke delas upp så att det framgår att rektorn inte kan ge någon annan i uppgift att besluta om den inre organisationen, utse ledningsstöd eller ansvara för resursfördelningen. Av utredningen framgår ”rektorn bör därför organisera arbetet så att medarbetarna ges möjlighet att på olika sätt bidra till verksamhetens utveckling och organisationens lärande. Särskilda funktioner, till exempel biträdande rektorer, förstelärare, arbetslagsledare och ämneslagsledare, kan spela en viktig roll i analys- och utvecklingsarbete och ta ett särskilt ansvar i frågor som rör utbildningens kvalitet och utveckling. Ett distribuerat förhållningssätt till ledarskap främjar därmed arbetssätt som kan

stärka förskolans och skolans kapacitet och skapa förutsättningar för kollektiva processer som bidrar till högre kvalitet och måluppfyllelse. Det bör understrykas att ett distribuerat eller delat ledarskap är något helt annat än att formellt delegera ledaransvaret”. (s. 246-247, SOU 2026:4)

Av förslaget framgår att även om rektor skulle ha mandat att ensidigt fatta beslut om inrättande av biträdande rektor och de uppgifter som ankommer rollen, så finns det alltså idag begränsningar kring vad biträdande rektor får utföra och rektors faktiskt möjlighet att delegera ansvar till annan. Ett distribuerat eller delat ledarskap skulle till viss del kunna avlasta rektor i enskilda uppgifter, men om ansvaret inom många områden formellt inte kan delegeras kvarstår det fortfarande hos rektor. Ett sådant formellt ansvar, trots delegerade uppgifter inom ansvarsområdet, innebär fortsatt både arbetsbelastning och i vissa fall psykiskt påfrestande arbetssituationer då rektor behöver fatta beslut och ha det yttersta ansvaret inom många områden. Det ankommer också vid distribuerat ledarskap att följa upp uppgifter som rektor har valt att fördela till andra, vilket i sig tar tid i anspråk och kräver att rektor fortsatt är insatt i frågeställningarna. Detta att jämföra med när huvudman kan delegera ett ansvar direkt till biträdande rektor som denne då ytterst ansvarig för, då rektors inblandning i uppgiften inte behöver vara lika omfattande.

Att rektor vidare skulle ha fullt personalansvar för alla medarbetare men fördela utvalda ledningsuppgifter, såsom medarbetarsamtal eller lönesamtal som föreslås i utredningen (s. 231, SOU 2026:4) ser Stockholms stad som problematiskt. Detta då det skapar en otydlighet för medarbetaren vem som är att betrakta som dennes chef men även urholka biträdande rektorers roll då de inte får fatta beslut kopplade till medarbetare men samtidigt ska utföra uppgifter inom personalområdet.

Stockholms stad vill även föra fram att en rektor kan ha stödfunktioner utanför den egna verksamheten, exempelvis hos en central stödfunktion. I vissa fall kan huvudmannen idag fatta beslut om att en viss stödfunktion ska finnas på alla enheter. Genom föreslagen lagändring kommer huvudmannen få begränsade möjligheter att kunna fatta beslut om organisationsgemensamma stödfunktioner på alla av huvudmannens skolenheter eller vid behov ålägga rektor att inrätta adekvat stödfunktion på en enhet som huvudmannen ser behöver kompletterande stöd.

7.1.5 Rektorns pedagogiska ledarskap ska inte vara möjligt att delegera i sin helhet

Stockholms stad tillstyrker förslaget.

Utredningen har gjort bedömningen att ett förtydligande i bestämmelserna är angeläget eftersom den nuvarande regleringen i skollagen i många fall har tolkats som att hela det pedagogiska ledarskapet kan delegeras och vissa verksamheter därför organiserats utifrån denna premiss. Utredningen föreslår att delegationsmöjligheterna enligt 2 kap. 10 § skollagen ska begränsas så att det framgår att rektorn inte får delegera det pedagogiska ledarskapet i sin helhet.

Stockholms stad instämmer i att ett behov av förtydligande av delegationsmöjligheterna enligt 2 kap. 10 § behövs. Staden vill dock hänvisa till sitt ställningstagande kring förslag 7.1.4 och att dessa synpunkter beaktas i samband med detta förslag också.

De flesta stadsdelsförvaltningar i Stockholms stad har valt en organisation med rektorer som fungerar likt områdeschefer med ansvar för flera förskoleenheter och biträdande rektorer. Utifrån föreslagen begränsning av delegationsmöjligheterna skulle det innebära att en analys av rådande organisationsstruktur behöver göras för att säkerställa att organiseringen är förenlig med lagstiftares intentioner med gällande lag, och ovanstående förtydligande. En sådan kartläggning skulle även vara nödvändig utifrån utredningens förslag kapitel 7.1.2. Sannolikt skulle ledningsorganisationen för nästan alla stadens förskolor behöva förändras till följd av detta.

7.1.6 Statens skolverk ska ges i uppdrag att ge huvudmännen stöd i arbetet med att säkra rektorsförsörjningen och i att hantera rektorsomsättningen

Stockholms stad tillstyrker förslaget men betonar vikten av att ett sådant stödmaterial anpassas till de olika skolformernas förutsättningar och behov.

Staden ser det som positivt att Skolverket stöttar huvudmän i detta uppdrag. Stödet bör inkludera relevant forskning inom området och att myndigheten bör sträva efter att sprida goda exempel som huvudmännen kan dra lärdomar av. Vi vill betona vikten av att ett sådant stödmaterial tar hänsyn till de olika skolformernas förutsättningar och behov. Ett gemensamt stödmaterial för alla skolformer riskerar bli alltför generellt och riskerar att sakna tillräcklig relevans för förskolan.

7.1.7 Nya behörighetskrav för rektorer

Stockholms stad tillstyrker förslaget.

Som utgångspunkt vid nyrekrytering av rektorer till Stockholms stads grund- och gymnasieskolor är utbildningskraven högskoleutbildning som medför lärarexamen. I utredningens förslag tas alternativa lösningar upp kring behörighetskrav där även erfarenhet av undervisning i den skolform som rektorn ska ansvara för diskuteras. Staden vill framhålla att en sådan reglering och till viss del ovanstående krav på specifik akademisk examen kan vara begränsande för vissa av skolformerna, såsom exempelvis vuxenutbildningen. Inom vuxenutbildningen skulle annan pedagogisk examen på högskolenivå kunna utföra fullgod kompetens för att leda aktuell verksamhet som har en annan målgrupp än barn.

7.1.8 Befattningsutbildningen för rektorer ska genomföras med godkänt resultat

Stockholms stad tillstyrker förslaget.

7.1.9 Den statliga befattningsutbildningen för rektorer ska reserveras för rektorer men en ny särskild utbildning ska erbjudas biträdande rektorer och annan personal med ledningsuppgifter

Stockholms stad avstyrker förslaget.

Stockholms stad ställer sig positivt till att en särskild utbildning inom ramen för det nationella professionsprogrammet tas fram specifikt för biträdande rektor eller annan personal med ledningsuppgifter. Staden har inga synpunkter avseende omfattningen om 15 högskolepoäng eller innehållet i utbildningen i form av att ge kunskaper om ledarskap, skoljuridik och systematiskt kvalitetsarbete. En sådan utbildning skulle kunna erbjudas som ett alternativ för de biträdande rektorer som inte vill gå rektorsutbildningen men ändå få en professionshöjande insats och stärka yrkesrollen.

Däremot är Stockholms stad av uppfattningen att detta inte bör begränsa biträdande rektorers möjlighet att delta på den statliga befattningsutbildningen för rektorer. Detta av flera skäl.

För det första utgör biträdande rektorer idag en viktig del av den stödorganisation som finns för rektor. Genom att ha möjlighet att ta del av samma utbildning stärks biträdande rektorers kompetens och höjer den samlade ledningskapaciteten i verksamheten och därmed stödet till rektor. Det skapar också en mindre sårbarhet i organisationen då biträdande rektorer redan i sin roll som biträdande rektor kan ha kvalifikationerna att anta en tillförordnad rektorsroll i händelse av att en vakans eller frånvaro skulle uppstå i organisationen eller för att stötta en ny rektor i dennes nya uppdrag.

För att klara detta krävs att biträdande rektor har förutsättningarna att kunna utgöra ett sådant stöd, vilket rektorsutbildningen möjliggör.

För det andra är Stockholms stad av uppfattning att en sådan begränsning för biträdande rektorer att gå rektorsprogrammet kan försämrade förutsättningarna för en ny rektor att tillgodogöra sig innehållet i utbildningen. När en ny rektor tillträder sitt rektorsuppdrag möts denna av ett komplext och omfattande nytt uppdrag där tydliga förväntningar från huvudman, lagstiftare och andra intressenter finns. Det finns således en tydlig fördel att rektor redan har genomfört rektorsutbildningen och därmed tillträder uppdraget med den kompetens som krävs för att fullt ut verka som rektor. Det ger den nya rektorn bättre förutsättningar för att möta det nya uppdraget men också uppleva en god arbetsmiljö under den första tiden i rollen. Vidare ger det även den nya rektorn utrymme att ta del av den lokala introduktionen och tillgodogöra sig den utan en upplevd stress att även delta på en rektorsutbildning under de första åren. Att nya rektorer bara ska kunna genomgå rektorsutbildningen först när de tillträtt en sådan roll anser staden skulle få negativa konsekvenser, både för rektors möjlighet att leda sin egen skola, men också för möjligheterna att tillgodogöra sig och genomföra utbildningen.

I Stockholms stad är det regel snarare än undantag att de rektorer som tillträder en tjänst som rektor i stadens grund- och gymnasieskolor har genomgått rektorsutbildningen, antingen under tiden som skolledare vid en annan huvudman eller under den tid rektorn varit biträdande rektor i någon av stadens skolor.

Avslutningsvis vill Stockholms stad föra fram att ett sådant förslag som presenteras i kapitel 7.1.9 är otillräckligt i fråga om hur de två utbildningarna ska förhålla sig till varandra. Kommer det vara möjligt att tillgodogöra sig delar av nationella professionsprogrammet specifikt för biträdande rektor eller annan personal med ledningsuppgifter om individen sedan väljer att gå rektorsprogrammet? En sådan komplettering av förslaget krävs för att förslaget ska anses fullständigt.

7.1.10 Rektorerna och lärare verksamma inom Statens institutionsstyrelse och Kriminalvården ska också ha tillgång till professionsprogrammet

Stockholms stad lämnar förslaget utan synpunkt.

7.1.11 En rektor ska inte samtidigt kunna vara skolchef

Stockholms stad tillstyrker förslaget

7.1.12 Behörighetskrav och en statlig befattningsutbildning för skolchefer ska införas

Stockholms stad tillstyrker förslaget.

7.2 Utredningens bedömningar**7.2.1 Staten bör ta ett större ansvar för skolans finansiering**

Stockholms stad instämmer i utredningens bedömning.

7.2.2 Ett komplett huvudmanna- och skolenhetsregister bör upprättas

Stockholms stad instämmer i utredningens bedömning.

Stockholms stad vill framhålla vikten av att administreringen av ett sådant register bör utformas så att det, så långt som det är möjligt, medför lite administrativt arbete för rektorer. I detta övervägande måste en bedömning göras avseende vilka uppgifter som ska tillföras ett sådant register för att det ska vara tillräckligt heltäckande. Samtidigt får uppgifterna inte vara mer omfattande än vad som kan anses skäligt att avsätta resurser för huvudman och rektor att ta fram. Detta för att inte ytterligare administrativa uppgifter ska tillkomma på rektor. Särskilt angeläget är att även förskolor ska ingå i registret.

7.2.3 Det finns behov av nationella interoperabla system för skolväsendet

Stockholms stad instämmer i utredningens bedömning.

Att skolväsendet får tillgång till standardiserade och interoperabla administrativa system som fyller skolväsendets behov är en viktig förutsättning för en tids- och kostnadseffektiv administrativ hantering. Därigenom kan också rektorers administrativa börda minskas och tid för det pedagogiska ledarskapet frigöras. Gemensamma tekniska standarder skulle även underlätta för stadens arbete med statistik, analys och beslutsunderlag.

7.2.4 Rektorer behöver adekvat kompetens för att leda och samordna elevhälsoarbetet

Stockholms stad instämmer i utredningens bedömning.

7.2.5 Meriteringsnivåer för rektorer bör utredas

Stockholms stad instämmer i utredningens bedömning.

7.2.6 Insatser för rektorers professionella utveckling bör samordnas

Stockholms stad instämmer i utredningens bedömning.

7.2.7 Incitamenten för att få rektorer att vilja arbeta på skolor med stora utmaningar bör stärkas*Stockholms stad instämmer i utredningens bedömning***8. Konsekvenser av förslagen**

Utredningen gör bedömningen att de kostnader som genereras av utredningens förslag bedöms vara rimliga i relation till de nyttor på kort och lång sikt som förslagen förväntas bidra till (kapitel 8.6 och 8.10). Stockholms stad vill föra fram att det utifrån förslagen och innan en djupare analys genomförts inte är möjligt att uppskatta kostnaderna av aktuellt förslag. Stockholms stad lämnar därför utredningens bedömning om rimligheten i kostnader utan synpunkt i detta skede. Att kostnader kommer att uppstå för huvudman och enskilda verksamheter om utredningens förslag genomförs står däremot klart.

Stockholms stad delar inte utredningens bedömning i kapitel 8.7.2 att inskränkningen på det kommunala självstyret, som skulle bli effekten av utredningens förslag, kan motiveras utifrån förväntningarna i utredningens direktiv och den problembild som framkommit under utredningens arbete angående rektorer förutsättningar. Stockholms stad har i sitt yttrande fört fram bakgrunden till sitt ställningstagande i frågan.

Utredningen har gjort en konsekvensanalys rörande barn och barns rättigheter, jämställdhet och personer med funktionsnedsättning i kapitel 8.8 och 8.11. Stockholms stad delar utredarnas bedömning om att förslagen kan ha en viss positiv effekt inom dessa områden, då förslagen indirekt kan ha viss påverkan.

Stockholm som ovan

Karin Wanngård
Kommunstyrelsens ordförande